

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

**SECȚIA PENTRU PROCURORI
HOTĂRÂREA NR. 7 P/22 iunie 2010**

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror R.C.G., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., având ca obiect abaterile disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi prevăzute de art. 99 lit. e) și k) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori.

Față de această împrejurare, Secția lasă cauza pentru a doua strigare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare, au răspuns reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori și avocat M.S.D., apărător ales al pârâtului procuror R.C.G.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, s-a învederat Secției că la data de 17.06.2010, pârâtul procuror R.C.G. a transmis o cerere prin care solicită amânarea judecării cauzei și acordarea unui termen mai lung întrucât trebuie să meargă pentru analize în străinătate. În susținerea acestei cereri nu a depus înscrisuri doveditoare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Avocat M.S.D., apărător ales al pârâtului procuror R.C.G. solicită, de asemenea, acordarea unui nou termen de judecată mai lung, motivat de faptul că nu a avut timp să studieze actele dosarului și să formuleze apărări deoarece dosarul este foarte voluminos și necesită mai mult timp pentru studiu. Cu privire la cererea formulată de pârâtul R.C.G., apărătorul arată că acesta este foarte bolnav și solicită încuviințarea cererii.

Reprezentantul Comisiei de disciplină pentru procurori se opune acordării unui nou termen de judecată, arătând că cererea formulată de pârâtul procuror R.C.G. nu este însoțită de documente justificative, dosarul se află la al 13-lea termen de judecată, 4 termene de judecată fiind acordate pentru imposibilitatea de prezentare a pârâtului procuror din motive medicale. De asemenea, se arată că ultimul termen a fost acordat la cererea apărătorului, în vederea studierii actelor dosarului.

Secția deliberând, apreciază că prin formularea repetată a unor cereri de amânare a judecării pentru imposibilitate de prezentare din motive medicale, cereri neînsoțite de documente justificative, se urmărește de fapt tergiversarea cauzei, motiv pentru care o respinge ca neîntemeiată.

Cu privire la cererea formulată de avocat M.S.D., apărător ales al pârâtului procuror R.C.G., Secția o apreciază ca nefiind întemeiată și, în baza art. 156 Cod procedură civilă, o respinge, având în vedere faptul că la termenul anterior a fost admisă cererea de amânare formulată de domnul avocat, pentru ca acesta să poată să poată studia dosarul. De asemenea, Secția reține că pârâtului procuror i-a fost pusă la dispoziție o copie a întregului dosar, pentru a avea posibilitatea să-și formuleze apărarea.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Nemaifiind alte cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, Secția apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant, susține că, din probele administrate rezultă că în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale abaterilor disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi prevăzute de art. 99 lit. e) și k) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din același act normativ, pârâtului procuror R.C.G..

Se arată că, în ceea ce privește abaterea disciplinară constând în atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, s-a reținut că, la data de 10.06.2009, în jurul orelor 9⁴⁵, pe holul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., procurorul R.C.G. l-a prins de gât pe procurorul șef G.V.G., la incident fiind prezentă și martora A.I. Agresiunea verbală, constând în injurii, a continuat și în biroul procurorului șef G.V.G., în prezența martorilor: A.I., 2 agenți de penitenciar S.S., P.A.S. și inculpatul M.J.

Acest conflict a continuat și în ziua de 14.06.2009, la sediul Institutului Național al Magistraturii, unde ambii procurori susțineau examenul pentru promovarea în funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul B., când pârâtul procuror R.C.G. i-a adresat cuvinte injurioase procurorului șef G.V.G., spunându-i: „tu infractor și interlop, ai tupeul să vii la examen”.

Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant, apreciază că

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] situația premisă a abaterii disciplinare înscrise în art. 99 lit. k) cere ca atitudinea nedemnă, ce presupune o conduită care afectează demnitatea și prestigiul funcției de magistrat, să se manifeste în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Conflictul declanșat de pârât la data de 10.06.2009 a avut loc în incinta parchetului, în timpul programului de lucru, în prezența unor ofițeri de poliție și justițiabili. Incidentul din 14.06.2009 a avut loc la sediul Institutului Național de Magistraturii unde cei doi procurori susțineau examenul de promovare în funcția de conducere.

Elementul material al laturii obiective a acestei abateri disciplinare constă în adoptarea de către magistrat a unei atitudini nedemne în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Atitudinea nedemnă presupune o conduită care afectează demnitatea și prestigiul funcției de magistrat iar potrivit art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare „judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate. Aceste fapte au fost probate cu depozițiile martorilor audiați în fața Secției precum și notele de relații depuse la dosar în fața de cercetare disciplinară.

Cu privire la abaterea disciplinară întemeiată pe dispozițiile art. 99 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, se arată de către reprezentantul comisiei de disciplină pentru procurori că, pârâtul procuror R.C.G. a tergiversat finalizarea a 463 dosare care i-au fost repartizate în perioada 11 ianuarie 2007 – 15 iulie 2008, când își desfășura activitatea la Parchetul de pe lângă Judecătoria O., dosare ce au fost preluate de Parchetul de pe lângă Tribunalul B. fiind repartizate în continuare pârâtului la începutul anului 2009. Se susține că, pe toată perioada cât dosarele au

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
fost repartizate pârâtului procuror, acesta nu a efectuat nici un act de procedură lăsând cauzele în nelucrare.

În final, Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant solicită ca la individualizarea sancțiunii să se aibă în vedere elementele referitoare la circumstanțele comiterii faptelor, circumstanțele personale ale procurorului și urmarea produsă. Astfel, se arată că pârâtul a mai fost sancționat cu diminuarea salariului de bază cu 10%, potrivit art. 123 lit. c) din Legea nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzută de art. 122 din aceeași lege, constând în aceea că, folosindu-se de calitatea sa de procuror, a intervenit pentru soluționarea unei probleme litigioase pe care o avea un prieten al său.

De asemenea, solicită ca individualizare, să fie avut în vedere și faptul că, prin Ordonanța din 20 aprilie 2007, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus, printre altele, scoaterea de sub urmărire penală a procurorului R.C.G. și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ constând în amendă în cuantum de 1000 RON, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 180 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că, în timp ce se afla la o petrecere, în urma unei discuții contradictorii, l-a lovit pe prim-procurorul S.A.I.

Față de toate aceste considerente, precum și a concluziilor scrise pe care le depune la dosar, Comisia de disciplină pentru procurori, prin reprezentant solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea sancțiunii prevăzută de art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Având cuvântul, avocat M.S.D., apărător ales al pârâtului procuror R.C.G.,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

arată că așa-zisa altercație ce s-a desfășurat la o petrecere organizată într-un mediu privat unde prim-procurorul S.A.I. l-a provocat pe procurorul R.C.G. a fost de fapt o provocare din partea prim procurorului și nu trebuie invocată în acest cadru. În acest sens, precizează că, dacă prim-procurorul S.A.I. nu l-ar fi provocat pârâtul nu ar fi avut motive să riposteze.

În ceea ce privește prezenta acțiune disciplinară, apărătorul pârâtului arată că, din materialul probator administrat în cauză rezultă că procurorului R.C.G. i-au fost repartizate foarte multe dosare din răutate. Mai mult, nerespectarea dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor nu îi este imputabilă întrucât este de notorietate supraîncărcarea instanțelor și parchetelor, volumul mare de activitate conducând la încălcarea acestor dispoziții, la care se poate adăuga și faptul că pârâtul procuror a trecut printr-un divorț, după care a încheiat o altă căsătorie, în prezent fiind tatăl unui copil foarte mic și confruntându-se cu grave probleme de sănătate.

În continuare, avocat M.S.D. arată că, pârâtul procuror este ales președinte al unei organizații județene a Asociației Magistraților și se bucură de încrederea magistraților ori, dacă ar fi manifestat un comportament de genul celui ce s-a reținut în acțiunea disciplinară nu ar mai fi fost ales într-o asemenea funcție.

Cu privire la sancțiunea propusă consideră că este extrem de dură în raport cu faptele reținute în sarcina pârâtului procuror, arătând că sancțiunile disciplinare trebuie aplicate gradat, însă având în vedere și circumstanțele personale. În acest sens se arată că și sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută ar fi o măsură prea dură întrucât pârâtul plătește o pensie de întreținere unui minor și are în întreținere un alt minor, astfel că sancțiunea avertismentului prevăzută de art.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare ar fi suficientă.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori, la data de 28.07.2010, Comisia de disciplină pentru procurori a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului procuror R.C.G., de la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, prevăzute de art. 99 lit. e) și k) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că pârâtul procuror R.C.G., în mod constant a manifestat dezinteres pentru soluționarea în termenul prevăzut de lege sau, acolo unde nu este prevăzut în mod expres, într-un termen rezonabil, a 463 dosare care i-au fost repartizate.

S-a mai reținut că, la datele de 10.06.2009 și 14.06.2009, în exercitarea atribuțiilor de serviciu a săvârșit fapte de agresiune fizică și verbală față de procurorul G.V.G. Conflictul declanșat la data de 10.06.2009 a avut loc în incinta

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

parchetului, în timpul programului de lucru, în prezența unor ofițeri de poliție și justițiabili, iar incidentul din data de 14.06.2009 a avut loc la sediul Institutului Național de Magistratură unde cei doi procurori susțineau examenul de promovare în funcția de conducere.

La termenul de judecată din data de 10 martie 2010 pârâtul a depus întâmpinare și a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, excepția nulității cercetării disciplinare și excepția nelegalei sesizări a secției pentru procurori, toate fiind respinse ca neîntemeiate.

La același termen a fost audiat pârâtul procuror R.C.G. și s-au propus probe, fiind admisă proba cu declarațiile martorilor G.V.G. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul B., P.V.C. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria O., V.G. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria A., P.A.S. - agent șef principal de penitenciar, S.S. - agent șef adjunct de penitenciar și A.I., martori ce au fost audiați la termenele ulterioare.

Secția, din probele administrate în cauză, reține următoarele:

În ceea ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 litera e din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția reține că latura obiectivă a acesteia constă în tergiversarea finalizării celor 463 de dosare care i-au fost repartizate la Parchetul de pe lângă Judecătoria O. în perioada 11 ianuarie 2007-15 iulie 2008 și mai apoi preluate la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., fiindu-i din nou repartizate în perioada ianuarie-februarie 2009.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Sub aspectul laturii obiective, elementul constitutiv al acestei abateri disciplinare constă într-o acțiune sau inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale.

Prin conținutul acestei abateri disciplinare legiuitorul a voit să sancționeze dezinteresul procurorului manifestat în mod repetat pentru soluționarea cauzelor ce i-au fost repartizate în termenul prevăzut de lege sau, acolo unde nu este prevăzut în mod expres, într-un termen rezonabil.

Astfel, se reține că, la data de 01 decembrie 2008, procurorul R.C.G. a fost promovat la Parchetul de pe lângă Tribunalul B.

La data promovării, procurorul avea în lucru un număr de 871 cauze care i-au fost repartizate în perioada 11 ianuarie 2007 - 20 octombrie 2008, 113 cauze fiindu-i repartizate în anul 2007. Dintre acestea un număr de 9 dosare se aflau la urmărire penală proprie, într-un număr de 40 cauze organele de poliție formulară propuneri de trimitere în judecată, celelalte fiind cauze cu o complexitate redusă.

Având în vedere numărul mare de dosare nesoluționate de procurorul R.C.G. precum și volumul de activitate al celorlalți procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria O., conducerea Parchetului de pe lângă Tribunalul B. a decis preluarea a 503 cauze dintre cele nefinalizate de procurorul R.C.G. și repartizarea lor aceluiași procuror.

Astfel, prin ordonanța nr. 232/II.1/26 ianuarie 2009, prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul B. a dispus preluarea unui număr de 503 dosare din cele repartizate procurorului R.C.G. în perioada 11 ianuarie 2007 - 15 iulie 2008. Dintre cele 503 cauze, un număr de 40 au fost repartizate procurorului L.A. prin ordinul nr. 5/30 martie 2009 emis de prim-procurorul N.O.T., celelalte 463

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

cauze fiind repartizate spre soluționare procurorului R.C.G., în perioada ianuarie – februarie 2009.

De la data repartizării și până la 1 iunie 2009, când procurorul șef G.V.G. a efectuat un control tematic, procurorul R.C.G. nu finalizase decât un număr de 34 de dosare, adoptând în toate cauzele soluții de netrimitere în judecată iar 429 de dosare, deși aveau un grad redus de dificultate, au fost lăsate în nelucrare.

Informarea nr. 1808/I.3/1 iunie 2009, întocmită de procurorul șef secție urmărire penală, G.V.G., în cuprinsul căreia se rețineau aspectele referitoare la nesoluționarea dosarelor de către procurorul R.C.G., a fost pusă în discuție în ședința Colegiului de conducere al Parchetului de pe lângă Tribunalul B. care a hotărât ca, la data 01 august 2009 să se efectueze o nouă verificare ce urmează să aibă ca obiectiv soluționarea stocului de dosare pe care îl are în lucru procurorul R.C.G..

Din controalele operative curente efectuate de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria O. la datele de 23 mai 2006, 05 februarie 2007, 01 octombrie 2007, 10 noiembrie 2008 s-a constatat că procurorul R.C.G. a manifestat dezinteres pentru soluționarea dosarelor care i-au fost repartizate, acesta având în lucru dosare ce îi fuseseră repartizate de peste 2 ani.

Nerespectarea de către procuror a dispozițiilor înscrise în articolul 261 alin.1 din Codul de procedură penală, iar în cazul celorlalte lucrări pentru care legea nu prevede în mod expres un termen, a unui termen rezonabil de soluționare a avut un impact negativ asupra întregii activități a Parchetului de pe lângă Tribunalul B., ca urmare a înregistrării unui număr mare de dosare mai vechi de 1 an de la sesizare și 6 luni de la începerea urmăririi penale.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În aprecierea vinovăției se va porni de la standardele de conduită profesională impuse procurorilor de următoarele texte de lege:

Articolul 21 alin. 3 din Constituția României prevede că "Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil."

Articolul 6 alin. 1 din „Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil...”

Articolul 12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin Hotărârea nr. 328 din 24 august 2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii „Judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu”.

Articolul 13 din Codul deontologic „Judecătorii și procurorii sunt datori să depună diligența necesară în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale, iar în cazul în care legea nu prevede, înăuntrul unor termene rezonabile. ”

Articolul 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară prevede că „Toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil..... ”

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 91 alin 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare „Judecătorii și procurorii sunt obligați să rezolve lucrările în termenele stabilite și să soluționeze cauzele în termen ”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Nerespectarea de către pârâtul procuror a acestor îndatoriri a adus atingere principiului care consacră înfăptuirea corectă și în bune condițiuni a actului de justiție.

Secția mai reține că, deși pârâtul procuror a declarat că la Parchetul de pe lângă Tribunalul B. nu i-au mai fost repartizate alte dosare decât cele preluate de Parchetul de pe lângă Judecătoria O., acesta nu a oferit explicații cu privire la motivele ce l-au împiedicat să soluționeze aceste dosare, arătând doar că nu existau suficiente dactilografe iar stilul său de lucru era de a dicta dactilografei soluția, fără a întocmi o ciornă, precum și împrejurarea că, la începutul anului 2009 a efectuat concediul de odihnă.

Aceste apărări sunt contrazise de declarațiile martorului G.V.G. - prim procuror al parchetului de pe lângă Tribunalul B. care a arătat că, deși s-a repartizat o dactilografă care să lucreze numai cu pârâtul procuror, acesta stătea la serviciu doar două ore pe zi.

De asemenea, Secția constată că nu poate fi reținută nici apărarea pârâtului procuror conform căreia acesta, la revenirea din concediul de odihnă, respectiv începând cu luna martie 2009, ar fi soluționat câte 10-20 dosare pe zi, întrucât din actele dosarului rezultă că până la 01 iunie 2009 acesta a soluționat doar 34 de dosare.

Din situația privind volumul de muncă al pârâtului procuror R.C.G., înaintată la dosarul prezentei cauze de către Parchetul de pe lângă Tribunalul B., Secția constată că, în anul 2009, până la data de 01 august când a intrat în concediu paternal, acesta a soluționat un număr de 215 cauze, din care 159 cu scoatere de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ iar în celelalte a dispus alte soluții de netrimiteră în judecată.

La aprecierea caracterului imputabil al acestei abateri Secția a avut în vedere faptul că, deși conducerea Parchetului de pe lângă Tribunalul B. a manifestat înțelegere și a creat toate condițiile pentru ca pârâtul să soluționeze cele 463 de dosare ce i-au fost repartizate începând cu anul 2007, în acest scop procurorului nefiindu-i repartizate alte cauze noi și punându-i-se la dispoziție o dactilografă, acesta a manifestat un dezinteres total în a își îndeplini atribuțiile de serviciu, înțelegând ca în 6 luni să soluționeze doar 34 cauze.

Mai mult decât atât, din probele administrate rezultă că pârâtul procuror, imediat după ce a promovat la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., deși nu i s-au repartizat alte cauze pentru a putea să finalizeze dosarele ce îi fuseseră repartizate anterior, la Parchetul de pe lângă Judecătoria O., a înțeles să își efectueze concediul de odihnă, fracționat, în fiecare lună sau concediu de studii și de paternitate, după cum urmează: 20 zile de concediu de odihnă în luna februarie 2009, 2 zile concediu de odihnă și 18 zile concediu paternitate în luna martie 2009, 10 zile concediu de studii și 8 zile concediu de odihnă în luna mai 2009.

Cu toate acestea, deși conducerea parchetului a manifestat înțelegere pentru toate problemele pârâtului, chiar din declarația acestuia rezultând că i s-au aprobat concediile așa cum au fost solicitate, pârâtul a declarat că motivele care au condus la nesoluționarea în termen a acestor cauze se datorează faptului că nu i s-au creat condițiile necesare desfășurării activității, în sensul că nu i s-a repartizat grefieră fiind nevoit să apeleze la sprijinul organelor de poliție pentru dactilografierea lucrărilor aspecte nereal, după cum s-a arătat anterior.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu privire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. k) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția reține următoarele:

La data de 10 iunie 2009, în jurul orelor 9,45, pe holul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., procurorul R.C.G. l-a agresat fizic și verbal pe procurorul G.V.G., la acel moment procuror șef al secției de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B. Agresiunea fizică s-a materializat în faptul că procurorul R.C.G. l-a prins de gât pe G.V.G., la incident fiind prezentă și martora Ardelean Iulia.

Agresiunea verbală, constând în injurii, a început pe hol și a continuat în biroul procurorului șef G.V.G. unde se aflau și numiții A.I., S.S., P.A.S. precum și un deținut ce urma să fie audiat.

Incidentul a fost generat de aspectele reținute de procurorul șef G.V.G. în urma unui control care a vizat activitatea profesională a procurorului R.C.G., materializat în informarea nr. 1808/I/3/01 iunie 2009.

La data de 15 iunie 2009, întâlnind-o pe holul Parchetului de pe lângă Tribunalul B. pe numita A.I., procurorul R.C.G. a amenințat-o și pe aceasta. În urma acestui incident martora a depus o plângere penală împotriva procurorului, care a fost înregistrată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel O. sub nr. 435/P/2009.

Conflictul dintre cei doi procurori a continuat și în ziua de 14 iunie 2009 când, aflându-se în fața sediului Institutului Național al Magistraturii, unde ambii procurori urmau să susțină examenul pentru promovarea în funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul B., procurorul R.C.G. l-a interpellat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] din nou injurios pe procurorul șef G.V.G. adresându-i-se cu expresia: „tu infractor și interlop, ai tupeul să vii la examen!”.

Starea de fapt descrisă anterior rezultă din declarațiile martorilor audiați în cauză, coroborate cu declarațiile date de pârâtul procuror R.C.G. atât în cursul cercetării disciplinare cât și nemijlocit în fața Secției, în care aceste recunoaște că i-a adresat procurorului G.V.G. expresii injurioase, arătând totodată că a fost provocat să i se adreseze în această manieră.

Astfel, cu privire la incidentul data de 10.06.2009, din declarațiile martorului G.V.G. rezultă că, în ziua respectivă audia doi deținuți ce fuseseră aduși sub escortă de la penitenciar și, în timp ce se deplasa pe holul Parchetului de pe lângă Tribunalul B. spre secretariat pentru a îndeplini anumite formalități, a fost prins de gât de pârâtul procuror care i-a adresat cuvinte ca „nenorocit, falsificator, escroc” amenințând că „îl va aranja” pentru că este un mafiot.

De față la acest incident au fost martorii P.A.S. și S.S., care escortau deținutul ce urma să fie audiat de procurorul G.V.G. și care au declarat că a avut loc un conflict între cei doi procurori, mai întâi pe holul instituției și apoi în biroul procurorului G.V.G. unde pârâtul a intrat neinvitat și a început să strige la procurorul G.V.G., refuzând să părăsească încăperea la insistențele celui din urmă. De asemenea, martorul S.S.I. a mai arătat că, întrucât scena ce se petrecea în biroul procurorului G.V.G. era penibilă, împreună cu colegul său a încercat să scoată deținutul din birou pentru a nu asista la acel conflict.

De asemenea, la incident a asistat și martora A.I., care a declarat că a auzit pe holul instituției o ceartă între doi bărbați, unul strigând „ia mă mâna de pe mine”, însă nu a observat cine erau persoanele implicate și ulterior, aflându-se în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

biroul procurorului G.V.G., a fost de față când pârâtul a intrat trântind ușa, după care i-a adresat injurii procurorului G.V.G., li s-a adresat celor doi agenți din cadrul penitenciarului spunându-le „acesta este un infractor”, apoi a amenințat-o și a insultat-o și pe martoră afirmând că ar fi amanta procurorului G.V.G. iar mama sa este o infractoare.

În ceea ce privește incidentul petrecut la data de 14.06.2009, din declarațiile martorilor G.V.G., P.C.V. și V.G. rezultă că în timp ce se aflau în fața sediului Institutului Superior al Magistraturii unde susțineau examenul pentru numirea în funcții de conducere a venit și pârâtul R.C.G. care, i s-a adresat lui G.V.G., spunându-i: „de când infractorii și interlopii participă la examen”.

Din declarația martorului G.V.G. se mai reține că, acesta nu s-a aflat niciodată în conflict cu pârâtul procuror, atitudinea acestuia putând fi o reacție determinată de exercitarea atribuțiilor de serviciu, urmare faptului că a consemnat în acte de control că acesta a tergiversat soluționarea mai multor dosare.

Având în vedere cele expuse, Secția constată că faptele de agresiune fizică și verbală comise de procurorul R.C.G. la datele de 10 iunie și 14 iunie 2009, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 litera k din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Situația premisă a abaterii disciplinare înscrise în art. 99 lit. k cere ca atitudinea nedemnă, ce presupune o conduită care afectează demnitatea și prestigiul funcției de magistrat, să se manifeste în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Conflictul declanșat de procurorul R.C.G. la data de 10 iunie 2009 a avut loc în incinta parchetului, în timpul programului de lucru, în prezența unor lucrători de poliție și justițiabili.

Incidentul din 14 iunie 2009 a avut loc la sediul Institutului Național de Magistratură unde cei doi procurori susțineau examenul de promovare în funcții de conducere, astfel că, având în vedere natura și finalitatea acestui examen, aceștia se aflau tot în exercitarea unor atribuții de serviciu.

La aprecierea vinovăției se va porni de la standardele de conduită profesională impuse procurorilor de articolele 17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor precum și de art. 90 din Legea 303/2004 privind statutul procurorilor și judecătorilor potrivit cărora „judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate, iar relațiile lor la locul de muncă și în societate trebuie să se bazeze pe respect și bună-credință”.

Valoarea etică lezată prin atitudinea procurorului R.C.G. este decența ce trebuie să caracterizeze întreaga conduită a magistratului.

Prin atitudinea pe care pârâtul procuror R.C.G. a înțeles să o adopte față de G.V.G. – procuror șef al secției penale din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul B., au fost încălcate dispozițiile legale anterior menționate, întrucât au fost depășite limitele de comportament admise în interiorul unui parchet, atitudinea acestuia fiind incompatibilă cu onoarea și demnitatea profesiei de magistrat.

Ori, în cauza de față, manifestările pârâtului procuror ce au avut loc în prezența mai multor persoane, printre care un deținut și lucrători de poliție, produs asupra acestora o impresie defavorabilă, aducând atingere imaginii Parchetului ca

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

serviciu public și au determinat reacții imediate din partea acestora care au arătat că situația era penibilă și se impunea ca deținutul să nu asiste la o astfel de scenă.

Sustinerile pârâtului procuror în sensul că ar fi fost provocat de procurorul G.V.G. nu pot fi reținute întrucât, pe de o parte nici unul din martorii prezenți la incidentul din data de 10.06.2009 nu a declarat că acesta din urmă l-ar fi jignit pe pârât, iar pe de altă parte atitudinea nedemnă de comportamentul unui magistrat s-a manifestat și față de martora A.I., căreia a adresat jigniri fără a mai fi fost provocat de această dată.

De asemenea, în ceea ce privește incidentul din data de 14.06.2009, atât din declarațiile procurorului G.V.G. cât și ale martorilor P.V. și V.G. rezultă că pârâtul procuror i-a adresat injurii lui G.V.G. imediat cum s-au întâlnit, iar acesta din urmă nu i-a adresat nici un cuvânt.

Mai mult decât atât, chiar în declarația dată în fața Secției pentru procurori pârâtul a recunoscut că i s-a adresat procurorului G.V.G. cu aceleași cuvinte pe care acesta din urmă și martorii le-au precizat în declarații.

Față de cele expuse, Secția pentru procurori va admite acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru procurori împotriva pârâtului procuror R.C.G., procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul B., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare constând în nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor și atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi prevăzute de art. 99 lit. e) și k) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și îi va aplica acestuia sancțiunea „excludere din magistratură”.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La individualizarea sancțiunii aplicată în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția a avut în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul procuror care, nu a avut nici o justificare pentru lăsarea în nelucrare pe perioade de până la 2 ani a cauzelor ce i-au fost repartizate iar comportamentul manifestat față de colegul său a avut asupra martorilor prezenți un impact negativ, fiind apreciat ca nedemn și incompatibil cu funcția de procuror, de natură să afecteze imaginea justiției.

De asemenea Secția a mai avut în vedere faptul că, asemenea manifestări nu sunt singulare în comportamentul pârâtului procuror, având în vedere faptul că a mai fost sancționat, prin Hotărârea din 12.02.1999 a comisiei de disciplină din cadrul Ministerului Public fiindu-i aplicată sancțiunea „diminuarea salariului de bază cu 10% pe o perioadă de 2 luni”, potrivit art. 123 lit. c) din Legea nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzută de art. 122 din aceeași lege, constând în aceea că, folosindu-se de calitatea sa de procuror, a intervenit pentru soluționarea unei probleme litigioase pe care o avea un prieten al său. Se mai reține că, prin Ordonanța din 20 aprilie 2007, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus, printre altele, scoaterea de sub urmărire penală a procurorului R.C.G. și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ constând în amendă în cuantum de 1000 RON, pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 180 alin. 1 Cod penal.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările ulterioare,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru procurori împotriva domnului R.C.G. - procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul B.

În baza art. 100 lit. d din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului R.C.G. - procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul B, sancțiunea „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. e) și k) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare la Completul de 9 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

**Definitivă, împotriva acesteia s-a exercitat calea de atac a recursului la
Înalta Curte de Casație și Justiție**